

foranstaltninger paa Landbohøjskolen, tog jeg til Orde for, at der bl. a. skulde oprettes et Docentur i økonomisk Havebrug med det Formaal at uddanne dygtige Konsulenter i økonomisk Havebrug i større Tal, end man har dem. Jeg vil tillade mig at spørge, om et saadant Docentur paa nærværende Tidspunkt er oprettet, og hvem der i saa Fald er Indehaver af det.

Jeg skal derefter gøre et Par andre Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister vedrørende hans Omraade. Ved at gennemlæse Finanslovsforslaget er jeg bl. a. stødt paa den Ejendommelighed, at Staten faar en Afgift paa 8 300 Kr. af dem, der har Retten til at drive Fiskeri i de danske ferske Vande, som tilhører Staten. Disse ferske Vande har et samlet Areal af mindst 10 000 ha. Det forekommer mig, den højtærede Landbrugsminister burde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal og undersøge, om det ikke vilde være rigtigt at prøve paa at faa et større Udbytte for Staten gennem Afgiften for Retten til at drive Ferskvandsfiskeri der, hvor Staten har Ret til at sælge den.

Endvidere vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, om han ikke mener, Tidspunktet nu er kommet til at foretage et nyt og virkelig rationelt Forsøg med Anvendelse af kunstig Belysning ved Fangst af Aal. Ærede Medlemmer, der ser Fiskeriberetningen, ved, hvilken uhyre stor Betydning den Sag økonomisk har for vort Land. Derfor har jeg ved tidligere Lejligheder, lige siden 1915, en Gang imellem talt for at indføre rationelle Metoder ved Fangsten af Aal. Man har paa dette Omraade som paa saa mange andre, navnlig fra Venstres Side, rettet voldsomme Indvendinger imod mig, idet man mente, at jeg ikke havde den fornødne Sagkundskab paa dette Omraade. Man har bl. a. sagt, at det jo ikke var sikkert, at Aalens Udviklingshistorie var saaledes, som jeg forudsatte. Denne Indvending er nu fuldstændig bortvejret ved de fine og interessante Undersøgelser, som Dr. Schmidt har anstillet, der viser, at hele den Skildring, jeg gav allerede i 1915, var fuldt rigtig, altsaa at Forudsætningerne for en rationel Udnyttelse af Danmarks enestaende Betingelser paa dette Punkt er til Stede. Og nu viser de faa Forsøg, der hidtil er blevet anstillet af Dr. Petersen, at man er i Stand til ved Hjælp af Lys at standse den vandrende Aal.

Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke nu, efter at Dr. Schmidts Undersøgelse foreligger, er villig til at gøre sit til, at der bliver foretaget

et virkelig omfattende Forsøg, som endelig og afgjort kan vise, ikke blot at Aalen kan standses paa sin Vandring, men ogsaa, at man som Følge deraf er i Stand til med meget ringere Udgifter end de hidtil anvendte at fange en langt større Mængde Vandreaal, end man hidtil har opfanget her i Landet. En af de Ting, der er blevet afgjort ved Dr. Schmidts Undersøgelser, er, at man uden Skrupler kan fange hver eneste Blankaal, der vandrer, for den gaar ud i Atlanterhavet og kommer aldrig mere tilbage. Og paa Grund af Danmarks geografiske Ejendommelighed, Bælterne og Øresund, er det muligt at fange omtrent hver eneste Blankaal, som fra hele Østersø-Omraadet vandrer igennem Kattegat og ud i Atlanterhavet, ligesom det er muligt at fange hver eneste fra Limfjords-Omraadet. Det forekommer mig, at den Minister, som forvalter denne Næringsvej, ikke uden at tilsidesætte en vigtig Samfundsopgave nu kan undlade at lade foretage de af mig ønskede Forsøg.

Jeg skal herefter vende mig til Undersøgelsen af et Spørgsmaal, som er blevet stærkt debatteret i Pressen og som efter min Mening ogsaa er meget aktuelt. Dets Aktualitet er mange Gange kommet frem under de sidste Dages Forhandlinger. Det er Spørgsmaalet om Udvandringen. Den Tanke er jo kommet frem, at det vilde være rigtigt at fremme Udvandringen fra Danmark, nogle interesserer sig for at organisere Udvandringen fra Danmark. Se, det er et i høj Grad interessant Spørgsmaal baade ved, hvad det er Symptom paa, og ogsaa i sig selv. Naar dette Spørgsmaal nu rejses, saa ser jeg deri en Virkning af den slette Politik, der er blevet ført af den nuværende Regering og Regeringspartierne, fordi de ved den fuldkommen fejle Vurdering, der kendetegner dem i deres økonomiske Politik, har bidraget deres til, at vort Land er saa slet økonomisk stillet, som det er. Kun derfor er Udvandringsspørgsmaalet blevet saa aktuelt, som det nu er. Men dette Spørgsmaal er ogsaa interessant i sig selv, fordi det forekommer mig, at den Tanke, at et Land bogstavelig talt skal organisere Udvandring af Landets Ungdom er en Falliterklæring. Intet mindre. Det betyder, at man har opgivet Forsøgene paa i Landet selv at skaffe lønnende Erhverv for den Ungdom, som er blevet opdraget indtil den Alder, da den nu kan tænke paa at udvandre, og det er ikke nogen ringe Indsats, et Samfund gør paa dette Omraade. Jeg har læst i en Række Artikler i „National-tidende“, at man regner med, at der hvert